

Βιντεάκι με τη δράση της παράταξης

“ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ” στην ΕΣΗΕΑ

και τα ονόματα των υποψηφίων της για το Διοικητικό, το Μορφωτικό και τα Πειθαρχικά Συμβούλια κατά τις αρχαιρεσίες της 7ης και 8ης Ιουνίου 2017:

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΣΗΕΑ: ΑΓΩΝΙΣΟΥ! ΣΤΗΡΙΞΕ- ΨΗΦΙΣΕ: Πρωτοβουλία για την Ανατροπή!!!

Κουράστηκες και οργίστηκες με τους απατεώνες και τα παζάρια τους, τις υποσχέσεις για βόλεμα, τους εργοδοτικούς, τα «ξύλινα» λόγια, τις αποφάσεις χωρίς αντίκρισμα, το ξήλωμα του ασφαλιστικού σου, τους μνημονιακούς μονόδρομους, το καθημερινό... Survivor για ένα κομμάτι ψωμί;

ΑΓΩΝΙΣΟΥ!

ΣΤΗΡΙΞΕ-ΨΗΦΙΣΕ

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Η καταστροφή στην κοινωνία και τα ΜΜΕ συνεχίζεται, επιταχύνεται και ολοκληρώνεται. Πάνω στα

αποκαΐδια της ενημέρωσης, των εργασιακών μας σχέσεων, των μισθών και του ασφαλιστικού μας, χτίζεται το καινούριο σκηνικό της διαπλοκής στη βιομηχανία της πληροφόρησης (και όχι μόνο). Κυβέρνηση και αντιπολίτευση, παλιοί και νέοι καναλάρχες και εκδότες, διασταυρώνουν τα ξίφη τους, πατώντας στα κουφάρια χιλιάδων εργαζομένων που έχουν μείνει χωρίς δουλειά, που τρέχουν ασταμάτητα χωρίς ωράριο, για ένα κομμάτι ψωμί. Το σύστημα εξουσίας προσπαθεί να επιβιώσει, τσακίζοντας ό,τι έχει απομείνει όρθιο από τη μνημονιακή λαίλαπα.

Η ραγδαία επιδείνωση της ζωής μας, σε όλα τα επίπεδα, δίνει πλέον την ευκαιρία στο κεφάλαιο γενικά και στους μιντιάρχες ειδικότερα να ανακαταનેύουν την πίτα μεταξύ τους και κυρίως σε βάρος μας. Δεν είναι πλέον μόνο το είδος της δουλειάς μας, ούτε μόνο το ύψος της αμοιβής της, είναι και η ίδια η πληρωμή της που αμφισβητείται. Κι αυτό διότι πλέον είναι πολύ λίγοι σχετικά, ακόμα και από όσους υποτίθεται πως έχουν κάποια δουλειά, εκείνοι που εξακολουθούν να πληρώνονται με κάποια κανονικότητα, στα νομίμως προβλεπόμενα διαστήματα. Οι καθυστερήσεις, τα έναντι, τα μπλοκάκια, η μαύρη εργασία και οι δωρεάν «δοκιμασίες» έχουν γίνει πλέον το «κανονικό». Για να μη μιλήσουμε για την κοινωνική ασφάλιση, τόσο για το συνταξιοδοτικό της τμήμα όσο και γι' αυτό που αφορά την περίθαλψη, που καταρρέουν μπροστά στα μάτια μας.

Η αυταπάτη που επικράτησε στα πρώτα χρόνια της επίθεσης, ότι τουλάχιστον ένα τμήμα εργαζόμενων στα ΜΜΕ (κυρίως δημοσιογράφων) θα μπορούσε να εξαιρεθεί και να αποφύγει την καταστροφή, την ώρα που οι περισσότεροι θα έπεφταν στον Καιάδα, ξεγυμνώθηκε. Δεν υπάρχουν «περιούσια» τμήματα, εκτός φυσικά από τους λίγους *yesmen* της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας – με τους οποίους ούτως ή άλλως δεν μας συνδέουν κοινά συμφέροντα. Όλους τους υπόλοιπους μας περιμένει η ίδια μοίρα, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, αργά ή γρήγορα.

Όσο για τα σωματεία μας, θερίζουν αυτά που έσπειραν όλα τα προηγούμενα χρόνια. Διαρθρωμένα όπως άρμοζε σε άλλες εποχές, σε κλαδική-επαγγελματική βάση και γύρω από «προστατευμένα» και προνομιούχα στρώματα, δεν μπόρεσαν και δεν μπορούσαν να αλλάξουν τον ρου των εξελίξεων. Για την ακρίβεια, δεν θέλησαν να τον αλλάξουν, μιας και μεγάλο τμήμα των διοικήσεών τους αποτέλεσε οργανικό κομμάτι του παλιού συστήματος διαπλοκής, που τώρα καταρρέει. Έτσι, αυτό που κυρίως νοιάζει τους αιώνιους επαγγελματίες συνδικαλιστές και τις παρατάξεις τους είναι να βρουν ένα τρόπο να πλασαριστούν, έστω και από υποδεέστερη θέση, στο νέο οικοδόμημα που επιχειρείται να χτιστεί.

Σήμερα, η παραδοσιακή και συνήθης... ρουτίνα των «διαπραγματεύσεων» στους διαδρόμους και τα διάφορα γραφεία, τα παρακάλια προς υπουργούς και εκδότες-καναλάρχες, δεν έχουν κανένα νόημα για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ. Πρόκειται για την τακτική που ακολούθησε κατά κόρον η συντριπτική πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, όπως και εκείνου της ΠΟΕΣΥ. Μια τακτική οποία επί της ουσίας είναι εχθρική και αντιδραστική – διότι όλοι τους, στο παρασκήνιο συζητούν το πώς θα μας «πατήσουν» και μάλιστα χωρίς να βγάλουμε κουβέντα! Για να το πετύχουν δε, περνούν στην τελευταία πράξη του δράματος, που είναι το τσάκισμα και των ύστατων στοιχείων συλλογικής διεκδίκησης.

Σε αυτήν ακριβώς την πράξη εντάσσεται η προσπάθεια για την ολοκληρωτική κατάληψη της ΕΣΗΕΑ και της ΠΟΕΣΥ (όπως και του ΕΔΟΕΑΠ και των άλλων Ενώσεων) από τους κυβερνητικούς και εργοδοτικούς «στρατούς». Έτσι ώστε να σιγήσει κάθε ενοχλητική φωνή διαμαρτυρίας και αγώνα, να κλείσει κάθε δίαυλος αποκάλυψης των βρόμικων μεθοδεύσεών τους. Κι αυτό είναι κάτι που αξίζει να μην το επιτρέψουμε, να τους το χαλάσουμε!

Ως Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, είμαστε οι τελευταίοι που θα ισχυριστούμε ότι έχουμε τη δύναμη, μόνοι εμείς, να τουςβάλουμε φρένο και να ακυρώσουμε τα σχέδιά τους. Ποτέ δεν μπορούσαμε, και τώρα ακόμα λιγότερο, να υποσχεθούμε ότι αν μας ψηφίσουν οι συνάδελφοι,

εμείς θα τους λύσουμε τα προβλήματα. Ούτε θα πούμε πως αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι μια «καλύτερη» και «λιγότερο διεφθαρμένη» συνδικαλιστική ηγεσία. Δεν θα δώσουμε τη μάχη για την, ούτως ή άλλως ανέφικτη, ικανοποίηση κάποιων μικρών αλλά δήθεν ουσιαστικών «αντίμετρων».

Εξάλλου, είναι προφανές ότι την προηγούμενη διετία υπήρξαμε και εμείς «λίγοι» σε σύγκριση με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις που υπάρχουν. Πολύ περισσότερο, καθώς δεχτήκαμε ένα ανήθικο «χτύπημα κάτω από τη μέση» από το εκλεγμένο με το ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας μέλος του ΔΣ, Γιώργο Φιλιππάκη, ο οποίος ακολούθησε τον δρόμο της συνδιαλλαγής, ακυρώνοντας τις συλλογικές μας αποφάσεις και στερώντας μας τη δυνατότητα να είμαστε πιο αποτελεσματικοί, αποκαλυπτικοί και χρήσιμοι απέναντι στους συναδέλφους που μας εμπιστεύτηκαν, μας ψήφισαν και μας ανέδειξαν τρίτη δύναμη το 2015.

Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι ώρα να ψάξουμε για δικαιολογίες. Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι να βρεθεί μαζί, κάτω από την «σκέπη» ενός ενιαίου συνδικάτου, όλος ο κόσμος της εργασίας στα ΜΜΕ. Χωρίς τους εκδότες και διευθυντές, χωρίς τους εργολάβους και δήμιους της ενημέρωσης. Αυτή είναι η προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για να μείνει ζωντανή ελπίδα να ανατρέψουμε τους συσχετισμούς. Από τη δική μας σκοπιά, δεν έχει πλέον κανένα νόημα ο αποκλεισμός των συναδέλφων μας που δουλεύουν σε νέα μέσα, η διάσπασή μας σε τεχνικούς, διοικητικούς, δημοσιογράφους, ηχολήπτες, φωτογράφους και άλλες ειδικότητες. Δεν έχει νόημα η υποστήριξη των μισθωτών σε βάρος των «αυτο-απασχολούμενων» ή των «μαθητευόμενων». Είναι τεχνητός και εκ του... πονηρού ο διαχωρισμός εκείνων που εργάζονται στα έντυπα και τα ηλεκτρονικά Μέσα.

Γνωρίζουμε, φυσικά, ότι στις συνθήκες που μας έχουν επιβληθεί, οι συνάδελφοί μας, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι, τρέφουν μεγάλη δυσπιστία, ακόμα και μοιρολατρία. Είναι γιατί οι «απέναντι» δίνουν την εικόνα και την αίσθηση της παντοδυναμίας, ενός πανίσχυρου πολιορκητικού κλοιού, που τελικά θα καταφέρει να μας διασπάσει, να μας λυγίσει, να κάμψει την αυτοπεποίθηση, την ανθρωπιά και τις ελπίδες μας. Είναι γιατί η κοινωνία παραμένει σε κατάσταση σοκ, μετά τα αλλεπάλληλα και επώδυνα πλήγματα που της έχουν καταφέρει τα μνημόνια και οι κυβερνήσεις τους, η ΕΕ και το ΔΝΤ.

Κι όμως. Παρά την ανάγκη επιβίωσης που νοιώθουμε πιεστικά όλοι μας, είμαστε αρκετά ώριμοι και έμπειροι για να καταλάβουμε ότι δεν θα βρούμε ανάχωμα στον μεταξύ μας κανιβαλισμό και την «ανθρωποφαγία», αλλά ακριβώς στο αντίστροφο: Θα καταφέρουμε να σταθούμε πάλι στα πόδια μας μόνο όταν μπορέσουμε να θέσουμε εκ νέου, συλλογικά, τους όρους ρύθμισης της ύπαρξής μας, δηλαδή όταν μπορέσουμε να επιβάλουμε όρια στην εργοδοσία και στην εξουσία. Όταν συνειδητοποιήσουμε πως εμείς είμαστε οι πολλοί και έχουμε το δίκιο με το μέρος μας, όταν διεκδικήσουμε πίσω τον πλούτο και τις ζωές που μας κλέβουν.

Οι αγώνες που αναπτύχθηκαν το προηγούμενο διάστημα – όπως έγινε πρόσφατα στο συγκρότημα του «Πήγασου» – δείχνουν ότι υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι που δεν τρώνε «κουτόχορτο». Που έχουν τη διάθεση και το τσαγανό να αρνηθούν τους εκβιασμούς και να αντιπαρατεθούν με τα σχέδια των αφεντικών και της κυβέρνησης. Που δίνουν ουσιαστικό περιεχόμενο στις γενικές συνελεύσεις και τις διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, αμφισβητώντας και ακυρώνοντας στην πράξη τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Που δεν εγκλωβίζονται στα διλήμματα και τις αυταπάτες οι οποίες οδηγούν στην συστηματικά απλήρωτη εργασία «ώστε να μην απαξιωθεί το μαγαζί».

Ειδικής μνείας χρήζουν, αναμφίβολα, οι εξελίξεις γύρω από το Ασφαλιστικό και ειδικά τον ΕΔΟΕΑΠ, όπου η Πρωτοβουλία και οι συνάδελφοι τους οποίους έχει στηρίξει δίνουν σκληρό αγώνα διαρκείας ενάντια στα σχέδια κατεδάφισης που προωθούν εργοδότες, κυβέρνηση, δανειστές και τα τσιράκια τους. Η ευθύνη για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα ανήκει στους ίδιους που διεκδικούν την εν λευκώ διοίκηση του

κλάδου και του σωματείου, καθώς είναι οι δικοί τους άνθρωποι που οδηγούν τον ΕΔΟΕΑΠ και το Ασφαλιστικό μας σε διάλυση, κατεδαφίζοντας κατακτήσεις και εισφορές δεκαετιών.

Υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, η όσο το δυνατόν πιο μαζική στήριξη του ψηφοδελτίου της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή σε αυτές τις εκλογές είναι μια μικρή, όμως ουσιαστική συμβολή στην προσπάθεια να αλλάξουμε τους συσχετισμούς – με τους μιντιάρχες αλλά και μεταξύ μας. Να ξαναβρούμε την αυτοπεποίθησή μας απέναντι στη μοιρολατρία της ΤΙΝΑ (ThereIsNoAlternative) που πάει να μας συμπαρασύρει. Η μόνη πραγματική ΤΙΝΑ είναι η αντίστροφη: Η σύγκρουση μαζί τους είναι μονόδρομος για να σωθούμε από την κρίση και την καταστροφή. Μπορούμε και πρέπει να το κάνουμε, κάνοντας τη δύσκολη αλλά συναρπαστική επιλογή της ρήξης και της ανατροπής με τους μιντιάρχες και το σύστημα εξουσίας. Αρκεί να το πιστέψουμε, να πιστέψουμε ξανά στη δύναμή μας.

Έχουμε δικαίωμα και διεκδικούμε, στην ΕΣΗΕΑ και το σύνολο του κλάδου, μαζί με όλους τους εργαζόμενους:

- Σταθερή δουλειά, με ολοκληρωμένες συλλογικές συμβάσεις για όλους. Να μπει τέλος στην απάνθρωπη «ευελιξία» και τις «εργολαβίες».
- Αξιοπρεπείς αμοιβές, με τακτική καταβολή τους. Όχι στα ξεροκόμματα των λίγων εκατοντάδων ευρώ. Μισθολόγια και όχι μπλοκάκια ή «μαύρη εργασία».
- Πλήρη και ισότιμα ασφαλιστικά δικαιώματα, για όλους τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ, παλιά και νέα, έντυπα και ηλεκτρονικά.
- Στήριξη του ΕΔΟΕΑΠ και των Ταμείων μας από εκείνους που τα έχουν καταστρέψει, τους εργοδότες και το κράτος. Ένταξη όλων των εργαζομένων στα ΜΜΕ σε αυτά.
- Άμεση και γενναία κρατική στήριξη στους χιλιάδες άνεργους συναδέλφους μας και τους συνταξιούχους.
- Πλήρη διαφάνεια στις επιχειρηματικές συναλλαγές και τους όρους που τις διέπουν, με διασφάλιση των θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.
- Αποκλεισμό από κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και δήμευση της περιουσίας όσων εκδοτών και καναλαρχών προχωρούν αποδεδειγμένα σε «δόλιες» ενέργειες.
- Εφαρμογή του κώδικα δεοντολογίας και θέσπιση κοινωνικού ελέγχου στην ενημέρωση, με αυστηρές ποινές στη συστηματική παραπληροφόρηση και τη διάδοση «fake news».
- Κοινές συνελεύσεις όλων των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, με αποφασιστικό ρόλο.
- **ΕΝΑΣ ΚΛΑΔΟΣ - ΕΝΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ - ΕΝΑ ΤΑΜΕΙΟ.**

Μάιος 2017

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

(Financial Crimes, Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, Σπάρτακος, ανένταχτοι)